

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

E ante S

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Marcello: Priscia. Vnde Tullius ait Hortensio: Sed cybū etiam saepe subrahunt: vt debilitetur equuleorū nimis effrænata vis. Varro in lege Menia. Nemo est tam negligens: quin summa diligentia elligat asinū: qui suā saliat equulam. Aequuleus itē tormētū est genus. Eques cōis generis est: quin apud vulgus pro scēmina equite equitilla vsurpatur. Eques itē pro equo ponit: testibus Marcello & Seruio: dicente Vir. geor. iij. Atq; equitē docuere sub armis Insultare solo. Inde fit equito equitas verbū tam ad equū q̄ ad insidentē pertinens: teste in satyr. Macrobio. Vnde & Lucilli. de equo ait. Nempe hunc currere equū nos atq; equitare videm⁹. Equiso equitē: vel equorū magistrum designare habet Varro in eumenidibus. Neq; furentē equuleū damacrinum insanus equiso: eximēdis morbi fluctibus educet vnq;. Et (vt scribit Nonius) nō tm̄ equorū magistrū: sed etiā oīm rerū: quarū ei regimen conceditur equiso designat: quod & Varronis auctoritate comprobatur in Marcipore sic dicentis. Hic in ambuio nauem cōscendimus plaustrum: quā nautici equisones per viā conducent loco.

E ante R

Eratæ. Require in dictione Erate

Erate huius erates cū t exili scribit. nympha fuit Oceani & Thetys filia: teste Hesio. in Theogonia. Eratæ cū æ diphthong. in vltima syllaba (plurali em̄ tm̄ numero declinat) vbi est Cori tanorū: teste Ptole. Erato etiā cū t exili: vna fuit musarū: quā tamē arcades vatē fuisse dicūt nō musam. Huius meminit Virg. ænei. vij. Nunc age qui reges Erato: quæ tempora rerū: Quis Latio antiquo fuerit status.

Erato. Require in dictione Erate

Erebus absq; aspiratione initij scribit: & si Gasparinus cū aspirato principio annotari præcipiat Neq; ab hæreo hæres descendit: vt idē Gasparinus: Vgu. Catholi. tradidere: & mediā corripit syl. dicite Vir. Illius ergo Venim⁹: & magnos erebi tranauimus amnes. Ast alibi idem Virg. scribit: erebū quādā apud inferos obscuritatē esse: quom ait. Imas erebi descendit ad vmbras Noctē etiā ab erebo natā esse dixit Varro.

Ergastulū (vt scribit Noni.) locus est carceris in occulto. luue. Nempe in Lucanos: vt Tusca ergastula mittas. Ponit nōnunq; ergastulū possicina vel taberna: vt est aquid eundē luue. Poscit q; maritū: Pastores: pueros oīes: ergastula tota. Ergastulus is dicit: qui in eo loco sc̄z ergastulorū opat: dicite Plini. Sed nos miramur ergastulorū nō eadē emolumēta esse. Ergastulus item penalis loci custos vocat: teste Marcel. Lucilliū inducente dicentē lib. xv. Non ergastulus vnus & alius indicē apposuit: vt nemo sententiā libe

re q̄ ergastulus dicere possit.

Ergastulus. Require in dictione Ergastulum.

Erodio. Require in dictione Erodus.

Erodus absq; aspirato initio: & erodio in recto declinari pōt. Psalmographus. Erodij domus dux est eorū. Hiero. in Leuitico cap. xi. Hæc sūt quæ de auibus comedere nō debetis: & vitāda sūt vobis: aquilā: gryphē: halietū: miluū: vulturē iuxta genus suū: & omne coruini generis in similitudinē suā: struthionē: noctuā: larū: & accipitrē: iuxta gen⁹ suū: bubonē: mergiū: ibim: cygnū: onocrotalū: porphyronē: erodionē: charadriōn: iuxta genus suū: opopē quoq; & vespertilionē: genus est auis in quā cōuersā esse Pallada: quō Vlyssi faueret exploratori tradit Home. lib. Iliados. x.

Erratum. Require in dictione Erratus.

Errat⁹ hui⁹ tus. & hoc erratū i recto declinari pōt

E ante S

Esuries. Req. i dic. Esurio.

Esurigo. Ibidem

Esurio esuris facit in futuro indicatiui modi esuriā & esuribo: teste Marcel. Vnde Pomponius ait in Augure. Immo mane nō esuribis diutius Sunt tamē qui cū x hac scriptura exurio scripti tant: & ab ex & haurio cōpositū verbū dicunt. Esuries & esurigo in vno scato accipi pōt: teste Marcel. Varronē inducente dicentem. Esurigo fundebat costas.

E ante V

Euander & euandrus in recto declinari pōt. Vir

gi. ænei. viij. Tū rex Euandrus Romanæ cōdit

tor arcis. Rex fuit Arcadig: teste Iustino li. xliij.

Euandrus. Require in dictione Euander.

Euentum. Require in dictione Euentus.

Euentus huius. tus. & hoc euentū declinari pōt.

Vir. lib. vi. ænei. Cæcosq; volurat Euentus animo secū. Cice. ad Atticū. Semp tm̄ causæ euentorū magis mouent q̄ ipsa euenta.

Euphratē. Require in dictione Euphrates.

Euphrates cū t exili scribit: & facit in grō euphra

tis & euphratē. Vgu. dicit posse declinari Eu

phrate huius euphrates: & producit mediā syl.

Boetius. Tigris & Euphrates vno se fonte resoluūt. Luca. lib. ij. Euphratē Nilumq; moue.

Fluuius est qui posteaq; longā egit viam: & Babylonē in duas ptes diuidit: in mare Rubrum

tandem descendit.

Eumenēs ppriū fuit viri nomē Philippi & Alex

andri amici: qui & Eumeneus dicit. Eumenis

furia est infernalis. Papinius li. thæbaidos. vij.

Eumenis in furias: animūq; redire priorem.

Eumeneus. Req. i dic. Eumenēs Eumenis. Ibidē

Europa huius pæ. & Europe huius pes. declina

ri pōt. Filia fuit Agenoris quā Iuppiter rapuit:

& ab ea tertiā partē mundi Europā nominauit

& producit mediā syllabā. Virg. lib. ænei. vij.

G iij